

Naar Politik vil blænde Mandens Øjne
Og sænke hans Begreber om Moral
Træd, Kvinde, frem vort Samfundsliv at
højne
I Sognets Raad, som og i Thingets Sal.
Lær de blaserte Mænd at føle Harme
Mod det, Du finder lurvet lavt og slet —
Og fyld de Lunkne med Begejstrings
Varme
For alt, hvad der er ædelt, godt og ret.

Fra Rigsdagen.

De sidste Dage af Nvbr. har Forslag til Ændringer i Grundloven været til Behandling i Folketinget, Forslaget indeholder jo bl. a. Kravet om politisk Valgret for Kvinder, samt Nedsættelse af Valgrets alderen. Vi bringer nedenfor et Uddrag af Forhandlingerne taget fra Rigsdagstidende.

Ordføreren for Forslagsstillerne, Redaktør Rode, udtalte bl. a., at Kvindernes Deltagelse i det kommunale Liv har gjort det naturligt, at deres Deltagelse i det politiske Liv kommer paa Dagsordenen, det erkendes fra alle Sider, at det er umuligt at holde dem udenfor og fra de fleste Sider erkendes det, at det vil være en stor Fordel at de træder ind i det offentlige Liv.

Hammerich (Højre):

Med Hensyn til et af disse Forslag, nemlig det, som angaar Udvidelse af Valgretten til Kvinder, ville ærede Medlemmer vide, at der er delte Meninger indenfor Højre. Der er nogle, som lægge Hovedvægten paa de Indvendinger, som kunne gøres derimod, men andre, og det er dog vist et Flertal, som se, at der er mere, som taler derfor end derimod. Disse kunne beklage, at vi ikke, inden dette Spørgsmaal ligges for til endelig Afgørelse, have faaet nogen mere Erfaring om Kvindernes Valgret til Kommunerne herhjemme, end vi endnu have faaet, saa at vi derfor maa bygge langt mere paa Erfaringen fra andre Lande, hvor der ganske sikkert vil møde os Betænkeligheder i samme Grad som Opfordring til at gaa til dette Skridt. Imidlertid, jeg tror, der er adskillige indenfor Højre, som kunde være tilbøjelige til at give dette Forslag sin Tilslutning.

Anderledes stiller det sig med den Udvidelse af Valgretten til Folketinget, der er foreslaaet ved at gaa til en anden Valgrets alder. Vi have vore væg-

tige Grunde til i og for sig at være imod en saadan Udvidelse. Man har fra de forskellige Sider sagt, at de Forslag, vi her behandle, dreje sig jo egentlig i det store og hele kun om at søge Juni-Grundloven genindført. Men Juni-Grundloven havde som Valgrets betingelse fastslaaet 30 Aars Alderen, og det var sikkert ikke hen i Vejret, at de, som gav Juni-Grundloven, fastslog dette. Det gjorde de simpelt hen, fordi de gik ud fra, at det er den Alder, hvor man er ude over Gæringsaarene, hvor Livssynet har fæstnet sig og dermed den Modenhed naaet, som man ønsker, at de, der skulle bestemme, hvorledes Landet skal styres, gerne skulle være i Besiddelse af. Nu er der jo her Tale om at udvide Valgretten ikke blot til 25 Aars Alderen, men til Myndighedsalderen, altsaa en meget bevægelig Grænse, som kan forandres ved en almindelig Lov. Det vilde kun være berettiget, hvis man kunde sige, at naar man ud fra den Respekt, som man skal vise Individet, mener, at det i en nogenlunde tidlig Alder skal have Lov til at raade over sine egne Sager, skulde man som Følgederaf ogsaa mene, at det samme Individ var modent til at være medbestemmende over, hvordan Landet skal styres, og den Betragtning kunne vi ikke tiltræde. Er der Partier, og det vil der jo altid være, som kunne have Interesse af at faa Valgretten udvidet, kan det gaa saaledes, at disse Partier, ikke fordi de finde en tidligere Myndighedsalder forsvarelig, men for at faa en lavere Valgrets alder til Folketinget, gøre et saadant Skridt, naar de i et givet Øjeblik have faaet Flertal i begge Ting, og det vil da kunne blive vedtaget, uden at man som ellers, naar der er Tale om saadanne Forandringer, behøver at lade det grundlovsfæste efter Valg af en ny Rigsdag. Det er de Bemærkninger, jeg har at gøre om de væsentlige af de Forslag, som vedrøre Folketinget.

Neergaard (moderat):

Jeg skal gentage den Tilslutning, jeg allerede i Sommer som Konsejlspræsident gav til Ønsket om Udvidelsen af Valgretten til Folketinget med Kvinder og 25-aarige.

Johan Knudsen (Højre):

Med Hensyn til Bestemmelsen om, at Valgretten til Folketinget skal nedsættes til Fuldmyndighedsalderen, maa vi for overhovedet at indlade os paa nogen Forhandling herom, i det mindste forlange, at der bliver bestemt en vis Aldersgrænse. Nu kan jo Fuldmyndighedsalderen bestemmes ved en almindelig Lov, og saa vidt jeg véd, er der paa Trapperne et Lovforslag om, at Fuldmyndighedsalderen skal nedsættes fra 25 til 21 Aar. Jeg finder det ganske uantageligt at skride til en saa betydelig Nedsættelse af Valgrets alderen, som det vilde være at gaa fra 30 til 21 Aar. Om den mandlige Del af Befolkningen over 25 gælder det dog, at den gennem den kommunale Valgret har tilkæmpet sig sin Interesse for og sin Forstaelse af offentlige Anliggender. Men desuden foreslaar Lovforslaget jo at give Kvinderne politisk Valgret. Endskønt jeg personlig ikke hører til de principielle Modstandere af Kvinders politiske Valgret, mener jeg dog, det vilde være klogt at vente med at tildele dem den. Kvinderne fik kommunal Valgret i Fjor, og vilde det da ikke være fornuftigt at trække Vejret lidt, at vente, indtil vi fik at se Resultatet af, hvorledes Kvindernes kommunale Valgret havde virket, og indtil Kvinderne ved at benytte deres kommunale Valgret havde tilkendegivet den Interesse, som dog maa betinge, at Valgretten yderligere udvides.

Jul. Wulff (Højre):

Naar man har spurgt om, hvad der er et konservativt Partis Opgave, saa bestaar dets Opgave og Nytte i, som det ogsaa er sagt af flere ærede Medlemmer, ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at sikre Ro og Stabilitet i Udviklingen. Der kommer jo mange umodne Idéer frem, og vi ere som Nation et ret radikalt Folk, der er anlagt paa hurtigt at optage de nye Idéer, der rejse sig rundt om i Verden, og hastigt gennemføre dem. En saadan hastig Gennemførelse af nye Idéer er ofte skadelig. Ligesom Naturen ikke gør noget Spring, men udvikler sig langsomt og lægger Sten paa Sten